

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621203141
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621203141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcov 1/ W. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. T. XXX, 2/ E. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. T. XXX, obaja zastúpení JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom Q. XXX, Y. W., proti žalovanému Obec Liptovský Ondrej, so sídlom Liptovský Ondrej 84, IČO: 00 315 532, zastúpenému JUDr. Janou Šmihulovou Jakabovičovou, advokátkou so sídlom O. XX, Y. W., o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6C/31/2021-108 zo dňa 11. 01. 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 39, § 711 ods. 1 písm. f/, ods. 2, 3, 4 OZ, § 2, § 3 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami, § 11 ods. 4 písm. a/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, § 9 ods. 1 písm. c/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, § 12 ods. 2, § 24 ods. 2 zákona č. 443/2010 Z. z. o dotáciách na rozvoj bývania a sociálnom bývaní určil, že výpoveď z nájmu bytu č. X nachádzajúceho sa vo vchode Z. na X. poschodí v pavlačovom bytovom dome súp. č. XXX, postavenom na CKN parcele č. 343/13 k.ú. Y. T., zapísaný na LV č. XXX zo dňa 18. 05. 2020 je neplatná (I.) a žalobcom 1/ a 2/ proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II.). Z dôkazov predložených stranami sporu zistil, že dňa 10. 03. 2006 žalovaný uznesením č. 7/2006 schválil Všeobecne záväzné nariadenie obce č. 1/2006 pre podmienky pridelovania bytov v bytových domoch postavených s podporou štátu, tak ako to bolo v tomto prípade, určených pre obyvateľov obce, rodákov žijúcich mimo obec, občanov pracujúcich v obci alebo v blízkosti obce a iných občanov, ktoré v čl. 2 ods. 1 upravilo, že nájomná zmluva s nájomcom sa uzatvára na dobu určitú, maximálne na päť rokov s tým, že v osobitných prípadoch individuálne na základe rozhodnutia starostu obce, po vyjadrení obecného zastupiteľstva a prehodnotení plnenia kritérií na uzatváranie nájomných zmlúv je možné uzavrieť nájomnú zmluvu na dlhšiu dobu nájmu. Dňa 30. 06. 2006 obecné zastupiteľstvo prijalo uznesenie č. 17/2006, ktorým schválilo pridelenie nájomných bytov jednotlivým nájomcom, medzi ktorými bol aj žalobca 1/. Zároveň obecné zastupiteľstvo uznesením č. 22/2006 schválilo zmluvu o budúcej zmluve o nájme bytu uzavretej podľa § 50 OZ a zmluvu o nájme bytu uzatvorenú podľa § 658 a nasl. OZ, ktorá sa uzavrie do 30 dní od vydania kolaudačného rozhodnutia na nájomné byty. Ako príloha k tomuto uzneseniu bola pripojená vzorová zmluva o budúcej zmluve o nájme bytu a vzorová zmluva o nájme bytu, ktorá v čl. I. bod 2 obsahuje údaj „prenajímateľ ponecháva nájomcovi byt do užívania na určitý čas od kolaudácie do 2036“. Dňa 08. 09. 2007 uzatvorili žalobcovia ako nájomcovia so žalovaným ako prenajímateľom, za ktorého konal starosta obce G. E., zmluvu o nájme predmetného bytu na čas určitý „od kolaudácie do 31. 12. 2036“, ktorá obsahuje aj údaj o tom, že

v prípade dodržania podmienok uvedených vo všeobecne a osobitne záväzných právnych predpisoch, a to v OZ, VZN obce má nájomca právo na odkúpenie bytov po 30-tich rokoch za 1 euro.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že nájomná zmluva je neplatná pre jej rozpor so Všeobecne záväzným nariadením č. 1/2006, prvotne skúmal platnosť predmetnej nájomnej zmluvy. Žalovaný videl jej neplatnosť v tom, že bola uzavretá na dobu určitú 30 rokov napriek tomu, že Všeobecne záväzný nariadenie ju umožňovalo uzavrieť najviac na dobu 5 rokov a ako ďalší dôvod neplatnosti označil ustanovenia týkajúce sa odkúpenia bytu po 30 rokoch nájmu za 1 euro. Medzi stranami bolo nesporné, že bytový dom bol postavený aj z úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania na základe zmluvy uzavretej so žalovaným 02. 06. 2006. V čase uzavretia nájomnej zmluvy 08. 09. 2007 však neplatil zákon č. 443/2010 Z. z. o dotáciách na rozvoj bývania a sociálnom bývaní, ktorý upravoval v § 12 ods. 2 dobu nájmu najviac na tri roky. V zmysle prechodného ust. § 24 ods. 2 sa sice vzťahoval aj na žiadateľov, ktorým bola poskytnutá dotácia na obstarávanie nájomných bytov podľa predpisov účinných do 31. 12. 2010, ale len v prípade, ak nájomná zmluva bola uzavretá za určitosti tohto zákona, čo sa však na predmetný prípad nevzťahovalo. V čase uzatvárania nájomnej zmluvy bolo poskytovanie dotácií na rozvoj bývania upravené Výnosom Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR č. V-1/2006 zo 07. 12. 2006, ktorý však upravoval vzťahy medzi štátom a žiadateľom o dotáciu a v ktorej žiadateľ bol povinný v zmluve o poskytnutí dotácií sa zaviazat', že nájomnú zmluvu s nájomcom uzatvorí na dobu, ktorá neprevyšuje tri roky, s výnimkou, ak nájomcom je občan so zdravotným postihnutím, uvedeným v prílohe č. 1, u ktorého doba nájmu neprevyšuje 10 rokov. Napriek tejto úprave žalovaný ponechal v platnosti uznesenie Obecného zastupiteľstva č. 7/2006 zo dňa 10. 03. 2006, v ktorom stanovil dobu nájmu maximálne na 5 rokov, s možnosťou uzavrieť nájomnú zmluvu na dlhšiu dobu za stanovených podmienok, a to na základe rozhodnutia starostu obce po vyjadrení obecného zastupiteľstva a prehodnotení plnenia kritérií na uzatváranie nájomných zmlúv. Medzi stranami bolo nesporné, že zmluvu o nájme bytu vypracoval žalovaný bez toho, aby žalobcovia, ako budúci nájomcovia, sa dožadovali 30-ročnej doby nájmu. Žalovaný, ktorému bol poskytnutý úver na financovanie bytového domu a musel mu byť známy aj uvádzaný výnos, sa preto sám rozhodol, že byty prenajme nielen žalobcom, ale aj ďalším nájomcom na dobu 30 rokov, pričom návrh takejto zmluvy bol schválený uznesením Obecného zastupiteľstva č. 12/2006 zo dňa 30. 06. 2006 a táto doba nájmu bola následne uvedená aj v zmluve, ktorú v mene žalovaného podpísal starosta obce, čím boli splnené podmienky, ktoré si sám žalovaný stanovil v uznesení Obecného zastupiteľstva č. 7/2006. Obidve zmluvné strany tento stav akceptovali viac ako 14 rokov, dokonca nič na týchto zmluvných podmienkach nezmenili, a to ani pri prijímaní jej dodatkov. Ustanovenie nájomnej zmluvy o dobe trvania nájmu je jednoznačné, určité, dokonca v zmluve zvýraznené. Pokiaľ žalovaný v súdnom konaní tvrdil, že dlhšiu dobu nájmu ako 5 rokov, bolo možné dojednať iba v prípade, ak bol takýto súhlas „explicitne inkorporovaný do písomného uznesenia“ a pokiaľ ide o rozhodnutie starostu, tento mal obsahovať samostatný prejav vôle v písomnej forme, časovo predchádzajúci uzavretiu zmluvy, poukázal na to, že žalovanému nič nebránilo, aby takto formálne aj postupoval. Pokiaľ žalovaný nepostupoval takým spôsobom, ktorý prezentoval v súdnom konaní, nemôže to zaťažovať žalobcov, ktorí sa na tvorbe zmluvy vôbec nepodieľali. Naopak, vypočutím žalobcov bolo preukázané, že bol to práve starosta, ktorý im navrhoval takéto riešenie, pričom toto tvrdenie žalobcov v konaní vyvrátené nebolo. Vzhľadom na uvedené nemožno vyvodit' neplatnosť zmluvy o nájme bytu len z toho, že bola dojednaná dlhšia doba nájmu ako 5 rokov. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia tento stav nezavinili, danú situáciu nevytvorili, v zmysle § 3 ods. 1 OZ by takýto výkon práva žalovaného bol navyše aj v rozpore s dobrými mravmi.

Nakoľko v konaní nebola preukázaná neplatnosť zmluvy o nájme bytu, súd skúmal platnosť výpovede nájmu bytu. Vychádzal z toho, že žalovaný nepoprel tvrdenie žalobcov, že byt nie je bytom osobitného určenia alebo že sa nenachádza v dome osobitného určenia, tak ako je to upravené v ust. § 2 a § 3 zákona č. 189/1992 Zb., a preto podľa § 151 ods. 1 CSP sa skutkové tvrdenia žalobcov ohľadne charakteru bytu považujú za nesporné. K výpovedi nájmu bytu nebola pripojená ani listina, ktorá by preukazovala dôvod výpovede tak, ako je to stanovené v § 711 ods. 3 OZ, keď vypočutím starostu bolo navyše zistené, že výpoveď nájmu nebola schválená obecným zastupiteľstvom tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 11 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. a § 9 ods. 1 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb., ako aj VZN č. 2/2018 o podmienkach pridelovania a bývania v nájomných obecných bytoch a o hospodárení s nimi, za účinnosti ktorého žalovaný dal výpoveď nájmu bytu, podľa ktorého čl. I. bod 3 o nájomných vzťahoch a pridelovaní bytov v bytovom dome rozhoduje výlučne obecné zastupiteľstvo. Vykonaným dokazovaním mal navyše preukázané, že skutočným dôvodom, pre výpoveď nájmu bola skutočnosť, že žalobca 1/ získal dedením nehnuteľnosť, ktorú zrejme mieni užívať (podľa tvrdenia žalovaného rodinný dom v V. užíva už 2,5 roka). V zmluve o nájme bytu však nebola dojednaná možnosť vypovedať nájom v prípade, ak nájomca nadobudne iné bytové priestory. Vzhľadom na uvedené nemal

preukázanú existenciu dôvodu výpovede, vymedzeného vo výpovedi nájmu bytu. Predmetom sporu nebola otázka platnosti ďalšieho zmluvného dojednanie, a to práva nájomcov odkúpiť byt po uplynutí dojednanej doby za zostatkovú cenu 1 euro. Toto dojednanie bez ohľadu na to, či sa jedná o dojednanie platné alebo neplatné, nezakladá platnosť alebo neplatnosť nájomnej zmluvy (§ 41 OZ), a preto túto otázku neriešil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP odvolanie žalovaný a žiadal ho zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá a jemu priznaný nárok na náhradu trov konania. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu 30 rokov do 31. 12. 2036, napriek tomu, že v danom prípade nebola schválená výnimka na uzavretie doby nájmu dlhšie ako 5 rokov v súlade s čl. 2 ods. 1, 4 VZN č. 1/2006 a obecným zastupiteľstvom neboli explicitne schválené jej podstatné náležitosti, čo zakladá absolútnu neplatnosť podľa § 39 OZ. Mal za to, že pri nakladaní s obecným majetkom je potrebné postupovať formálne a dodržiavať písomnú formu, tam kde to vyžadujú právne predpisy, z ktorého dôvodu nemožno podpís starostu na nájomnej zmluve stotožňovať so súhlasným rozhodnutím starostu uzavrieť nájomnú zmluvu. Rozhodnutie starostu, tento mal obsahovať samostatný prejav vôle v písomnej forme, časovo predchádzajúci uzavretiu zmluvy. Súhlasné vyjadrenie obecného zastupiteľstva muselo byť inkorporované do písomného uznesenia, vzhľadom k tomu, že ide o kolektívny orgán a rozhodnutia môže prijímať jedine formou uznesení alebo VZN a navyše išlo o nakladanie s obecným majetkom. Uznesenie Obecného zastupiteľstva č. 22/2006 z 30. 06. 2006 neobsahuje dostatočné vyjadrenie súhlasu s uzatváraním zmlúv na dobu dlhšiu ako 5 rokov. Platí, že uznesenie nie je možné interpretovať nad rámec jeho skutočného znenia, pričom v tomto prípade neobsahuje žiadnu zmienku o tom, že obecné zastupiteľstvo explicitne vyjadruje súhlas s uzatváraním zmlúv na dobu dlhšiu ako 5 rokov. Nesúhlasil s názorom súdu, že táto situácia je na ťarchu žalovaného, nakoľko žalobcovia tento stav nezavinili a s poukazom na § 3 ods. 1 OZ by bol takýto výkon práv žalovaného navyše s dobrými mravmi, nakoľko je potrebné v prvom rade zohľadniť skutočnosť, že ide o právny vzťah, kde na jednej strane vystupuje subjekt verejného práva - obec a súčasne predmet záväzku sa týka obecného majetku, a preto treba striktnie aplikovať zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pričom z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa súd s týmito právnymi predpismi vysporiadal. Starosta je pri zastupovaní obce navonok viazaný rozhodnutím obecného zastupiteľstva a nie je oprávnený v mene obce robiť úkony, ak zákonom požadované rozhodnutie tohto orgánu chýba, a preto ním urobený právny úkon bol v rozpore so zákonom a je absolútne neplatný (§ 39 OZ). Súčasne mal za to, že zmena nájomnej zmluvy za účelom zosúladenia doby nájmu by bola vzhľadom na obranu žalobcov nemožná kvôli možnosti odkúpenia predmetu nájmu za 1 euro. Dôvodom, pre ktorý bola daná výpoveď nájmu, je, že žalobcovia 2,5 roka prenajatý byt neužívajú, pretože sa presťahovali do rodinného domu v ich vlastníctve a keďže sa jedná o obecný byt, žalovaný ho chcel poskytnúť inej rodine obce bez zabezpečeného bývania s cieľom účelne využívať obecný majetok. Súčasne poukázal na ďalší dôvod neplatnosti nájomnej zmluvy, a to, že nájomná zmluva obsahuje ustanovenie, ktoré zakladá právo nájomcu na odkúpenie bytu po 30 rokoch za 1 euro, pričom takáto podmienka nebola prerokovaná a výslovne schválená obecným zastupiteľstvom, napriek tomu, že sa jedná o nakladanie s majetkom obce, ktoré v zmysle vtedy účinného zákona č. 138/1991 Zb. podliehalo schváleniu obecným zastupiteľstvom. Uvedené zmluvné dojednanie nemožno oddeliť od ostatného obsahu nájomnej zmluvy, a preto sa súd prvej inštancie mal vysporiadať aj s otázkou jeho platnosti, resp. neplatnosti, pretože na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada aj bez návrhu, a to aj vtedy, ak sa vzťahuje len na časť právneho úkonu.

3. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k písomnému odvolaniu žalovaného žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, v celom rozsahu sa stotožniať s jeho skutkovými a právnymi závermi. VZN dáva priestor na uzatvorenie zmluvy aj na dlhší čas ako 5 rokov za splnenia dvoch kumulatívnych podmienok, a to vyjadrenia obecného zastupiteľstva a ak tak rozhodne starosta obce. Uznesenie Obecného zastupiteľstva č. 22/2006 z 30. 06. 2006 možno považovať za dostatočné vyjadrenie súhlasu s uzatváraním nájomných zmlúv k bytom vo vlastníctve obce aj na dobu dlhšiu ako 5 rokov, keďže ním schválilo formu a obsah nájomnej zmluvy na dobu 30 rokov, a teda sa vyjadrilo súhlasne s takýmto nájmom. Pokiaľ ide o rozhodnutie starostu, tento danú zmluvu podpísal, teda jeho kladné rozhodnutie poskytnúť takýto nájom je evidentné z prejavu jeho vôle. Ak žalovaný tvrdil, že podľa VZN č. 1/2006 čl. 2 ods. 4 je potrebná písomná žiadosť, toto ustanovenie rieši len predĺženie nájmu, resp. novú zmluvu už existujúceho nájomcu. Ďalej zdôraznili, že aktuálnym starostom obce, ktorý bol starostom aj pri podpísaní zmluvy a prijímaní VZN č. 1/2006, je stále G. E., ktorý vedel o podmienkach, ktoré spolu s obecným zastupiteľstvom nastavili a konal tak ako konal, čo svedčí o jeho prejave vôle a tiež o súhlase

s takouto zmluvou na daný určitý čas nájmu. Neobstoja tvrdenia žalovaného, že chce, aby predmetný byt bol účelne využívaný inými osobami, pretože nekorešponduje ani s písomným znením výpovede, ktorú odôvodnil tým, že nespĺňajú podmienky pre užívanie daného bytu, čo však nie je pravda, keďže zmluva takéto podmienky neobsahovala. Neobstojí ani argumentácia v časti týkajúcej sa neplatnosti dojednania o budúcej kúpe predmetného bytu, ktorá mala za následok neplatnosť celej nájmovej zmluvy, keďže sa nejedná o podstatnú náležitosť zmluvy, a preto aj prípadná neplatnosť daného ustanovenia by nezakladala neplatnosť zmluvy ako takej.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov zotrval na predtým uvádzaných skutočnostiach. Ďalej uviedol, že súhlasné vyjadrenie obecného zastupiteľstva môže byť urobené aj mlčky a nie je potrebná písomná forma, keďže takýto výklad je v rozpore so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ktoré výslovne uvádza, že nariadenie a uznesenie obecného zastupiteľstva podpisuje starosta.

5. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Ďalej uviedli, že síce daný zákon upravuje skutočnosť, že uznesenia a nariadenia obecného zastupiteľstva musia byť podpísané starostom, avšak vyjadrenie súhlasu obecného zastupiteľstva so znením zmluvy nemusí byť urobené vo forme nariadenia alebo uznesenia, a teda ho nemusí podpísať starosta.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalovaný, krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, napíňajúcimi atribúty ust. § 220 ods. 2 CSP, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaného krajský súd dopĺňa, že súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, pričom na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, neprihliada (§ 151, § 186 ods. 2 CSP). Z vyjadrenia žalovaného (z 29. 11. 2021), výpovede jeho starostu na pojednávaní, jednoznačne vyplýva, že bola splnená výnimka VZN č. 1/2006, ktorá umožňovala uzavretie nájmovej zmluvy na 30 rokov, keďže z jeho výpovede vyplýva, tak ako to tvrdili žalobcovia, že uzavretie nájmovej zmluvy nebolo svojvoľné rozhodnutie starostu, ale predchádzal tomu návrh, prerokovanie a schválenie obecného zastupiteľstva. Pritom neexistuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti týchto tvrdení, keďže vyplývajú z dôkazov, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku, a preto na iné žalovaným uvádzané tvrdenia nemožno ani prihliadať.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalovaného krajský súd dopĺňa, že jedna listina môže obsahovať aj viacero právnych úkonov, tak ako je to v tomto spore, keďže obsahuje všetky podstatné náležitosti nájmovej zmluvy a navyše ďalšiu dohodu, že v prípade dodržania podmienok uvedených vo všeobecne a osobitne záväzných právnych predpisoch má nájomca právo na odkúpenie bytu po 30 rokoch za 1 euro, ktorej platnosť, resp. neplatnosť nemohla mať vplyv na platnosť nájmovej zmluvy obsahujúcej všetky podstatné náležitosti, a preto ju správne súd prvej inštancie v rámci sporu o neplatnosť výpovede z nájmu ani neposudzoval.

10. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalovaného, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania priznaného žalobcom proti žalovanému v rozsahu 100 % vzhľadom na ich plný úspech vo veci.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania taktiež v rozsahu 100 % vzhľadom na ich plný úspech aj v odvolacom konaní.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).